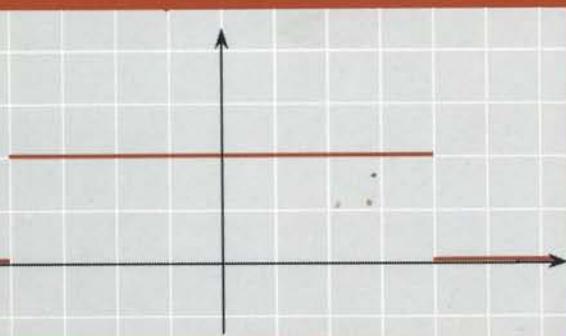

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΧΟΙΝΑΣ

ΕΙΔΙΚΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΑΝΩΤΕΡΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ

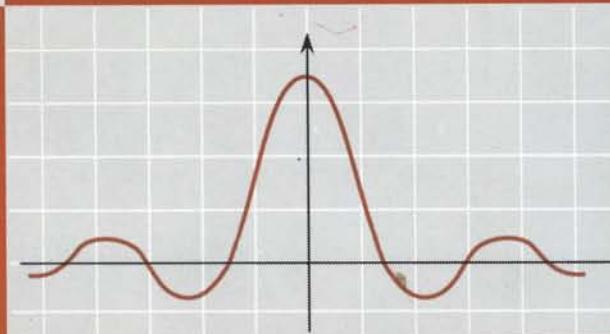
ΔΙΑΦΟΡΙΚΕΣ ΕΞΙΣΩΣΕΙΣ
ΜΕ ΜΕΡΙΚΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΟΥΣ

ΓΡΑΜΜΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ
ΣΥΝΗΘΩΝ
ΔΙΑΦΟΡΙΚΩΝ ΕΞΙΣΩΣΕΩΝ

ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΣΤΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ
ΑΥΤΟΜΑΤΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

ΜΙΓΑΔΙΚΕΣ ΣΥΝΑΡΤΗΣΕΙΣ

ΣΕΙΡΕΣ FOURIER
ΚΑΙ
ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ FOURIER
ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ LAPLACE

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Στα πλαίσια του εκσυγχρονισμού του προγράμματος σπουδών του Τμήματος Ηλεκτρολόγων Μηχανικών του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης το βιβλίο αυτό αποτελεί μια αναπροσαρμοσμένη στις σημερινές απαιτήσεις αναδημοσίευση προηγούμενου, με τον ίδιο τίτλο, βιβλίου.

Η νέα αυτή βελτιωμένη έκδοση έγινε ύστερα από την πείρα που αποκτήθηκε από την πολυετή διδασκαλία του μαθήματος που καλύπτει το βιβλίο. Καταβλήθηκε προσπάθεια στην όσο το δυνατό ευκολότερη κατανόηση και εμπέδωση των χρησιμοποιουμένων μεθόδων και εννοιών ώστε να μπορέσει ο φοιτητής με άνεση να τις εφαρμόσει στα τεχνικά μαθήματα των επόμενων εξαμήνων.

Κατά τη διάρθρωση της ύλης δε δόθηκε έμφαση στις θεωρητικές και λεπτομερείς αποδείξεις αλλά κυρίως στη λύση πολλών επιλεγμένων αντιπροσωπευτικών παραδειγμάτων και εφαρμογών ώστε να γίνει κατανοητός ο μηχανισμός ο οποίος συνδέει την πράξη με το μαθηματικό λογισμό.

Εξάλλου, πρέπει να σημειωθεί ότι, επειδή κάθε κεφάλαιο αυτού του βιβλίου είναι και ένας αυτοτελής μαθηματικός κλάδος εδώ επιδιώκουμε να δώσουμε τη βασική θεωρία σε ένα πρώτο στάδιο και γι' αυτό εξετάζουμε τα κυριότερα μόνο θέματα σε μια περιορισμένη έκταση.

Στο βιβλίο αυτό περιέχονται πέντε κεφάλαια: Μιγαδικές Συναρτήσεις, Σειρές Fourier και Μετασχηματισμοί Fourier, Μετασχηματισμοί Laplace, Διαφορικές Εξισώσεις με Μερικές Παραγώγους και Συστήματα Συνήθων Διαφορικών Εξισώσεων και Εφαρμογές τους στα Συστήματα Αυτόματου Ελέγχου.

Θεωρώ υποχρέωσή μου να ευχαριστήσω το προσωπικό του εκδοτικού οίκου Π. Ζήτη που συνέβαλε στην όσο το δυνατό αρτιότερη εμφάνιση του βιβλίου.

Θεσσαλονίκη, Μάρτιος 1990

I. ΣΧΟΙΝΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κεφάλαιο Ι. ΜΙΓΑΔΙΚΕΣ ΣΥΝΑΡΤΗΣΕΙΣ	Σελ.
1. Εισαγωγή	9
2. Μιγαδικοί αριθμοί	9
3. Οι στοιχειώδεις συναρτήσεις	22
4. Συνεχείς και ολόμορφες μιγαδικές συναρτήσεις	29
5. Σύμμορφες απεικονίσεις	42
6. Φυσικές εφαρμογές των σύμμορφων απεικονίσεων	56
7. Επικαμπύλιο ολοκλήρωμα στο μιγαδικό επίπεδο	66
8. Ολοκλήρωση αναλυτικών συναρτήσεων	73
9. Ο θεμελιώδης τύπος του Cauchy	77
10. Σειρές του Laurent. Ταξινόμηση των ανωμαλιών	86
11. Στοιχεία από τη θεωρία των ολοκληρωτικών υπολοίπων	95
Κεφάλαιο ΙΙ. ΣΕΙΡΕΣ FOURIER ΚΑΙ ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ FOURIER	
1. Εισαγωγή	113
2. Νορμική και σημειακή σύγκλιση	113
3. Συντελεστές Fourier	113
4. Άρτιες και περιττές συναρτήσεις Ημιτονική και συνημιτονική σειρά Fourier	123
5. Γενικές παρατηρήσεις	132
6. Μετασχηματισμός Fourier	140
Κεφάλαιο ΙΙΙ. ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ LAPLACE	
1. Η αρχή του μετασχηματισμού	159
2. Ύπαρξη του μετασχηματισμού Laplace και μερικές ιδιότητές του	161
3. Αντίστροφος μετασχηματισμός Laplace	167
4. Συνάρτηση αποκοπής. Η δεύτερη ιδιότητα μετατόπισης	172
5. Λύση συνήθων διαφορικών εξισώσεων με μετασχηματισμό Laplace	175
6. Εφαρμογές στη Μηχανική, στα Ηλεκτρικά κυκλώματα και στη κάμψη δοκού..	180
7. Το θεώρημα της συνέλιξης για τους μετασχηματισμούς Laplace	190
8. Ο αντίστροφος μετασχηματισμός Laplace με ολοκλήρωση στο μιγαδικό επίπεδο ..	193
Κεφάλαιο ΙV. ΔΙΑΦΟΡΙΚΕΣ ΕΞΙΣΩΣΕΙΣ ΜΕ ΜΕΡΙΚΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΟΥΣ	
Α. Διαφορικές εξισώσεις με μερικές παραγώγους χωρίς συνοριακές συνθήκες	
1. Ομογενές γραμμικές διαφορικές εξισώσεις με μερικές παραγώγους	212
2. Γραμμικές ΔΕΜΠ με σταθερούς συντελεστές και δεύτερο μέλος	218

B. Το πρόβλημα της παλλόμενης χορδής	
1. Γενικά	228
2. Συνοριακά προβλήματα	228
3. Εξαγωγή της ΔΕΜΠ της παλλόμενης χορδής και ΔΕΜΠ των γραμμών μεταφοράς	233
4. Αρχικές συνθήκες	235
5. Χαρακτηριστικές καμπύλες	238
6. Συνοριακές συνθήκες	000
7. Μικτές συνθήκες	000
Γ. Μέθοδοι λύσης ΔΕΜΠ με συνοριακές συνθήκες	
1. Τρεις χαρακτηριστικές μορφές ΔΕΜΠ	247
2. Η διαφορική εξίσωση της διάδοσης της θερμότητας	248
3. Η διαφορική εξίσωση της παλλόμενης χορδής	254
4. Διαφορική εξίσωση ελλειπτικού τύπου. Διαφορική εξίσωση του Laplace	257
Δ. Λύση ΔΕΜΠ με τη Βοήθεια μετασχηματισμών Fourier και μετασχηματισμών Laplace	
1. Λύση ΔΕΜΠ με μετασχηματισμούς Fourier	266
2. Λύση ΔΕΜΠ με μετασχηματισμούς Laplace	271
3. Μέθοδος των διαδοχικών προσεγγίσεων	273
4. Κανονικές μορφές των ΔΕ με μερικές παραγώγους 2ης τάξης	275

Κεφάλαιο V. ΓΡΑΜΜΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΣΥΝΗΘΩΝ ΔΙΑΦΟΡΙΚΩΝ ΕΞΙΣΩΣΕΩΝ - ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΣΤΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΑΥΤΟΜΑΤΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

1. Μη αυτόνομα συστήματα ή εξαρτώμενα από το χρόνο	285
2. Αυτόνομα ή χρονικώς ανεξάρτητα συστήματα	291
3. Εφαρμογές στον αυτόματο έλεγχο	312
4. Ευστάθεια	332
Βιβλιογραφία	343
Ευρετήριο όρων	345

Κεφάλαιο I

ΜΙΓΑΔΙΚΕΣ ΣΥΝΑΡΤΗΣΕΙΣ

1. Εισαγωγή

Η διδασκαλία της θεωρίας των Μιγαδικών Συναρτήσεων είναι απαρίθητη στα Εφαρμοσμένα Μαθηματικά γιατί πολλά φαίνομενα στην φύση και συστήματα στην τεχνική περιγράφονται από μαθηματικά μοντέλα μιγαδικών μεταβλητών. Εξάλλου η θεμελίωση των επόμενων κεφαλαίων των Μετασχηματισμών Fourier και Μετασχηματισμών Laplace βασίζεται στη θεωρία των Μιγαδικών Συναρτήσεων.

Θα θεωρήσουμε γνωστή τη θεωρία των μιγαδικών αριθμών και θα αναφέρουμε στη συνέχεια μόνο μερικές βασικές ιδιότητές τους.

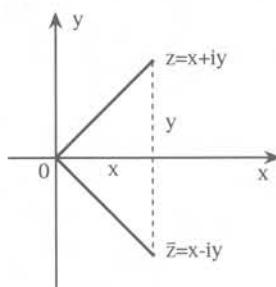
Είναι γνωστό ότι το σώμα $\mathbb{C}$ των μιγαδικών αριθμών είναι ισόμορφο με το σώμα $\mathbb{R}^2$ των διατεταγμένων δυάδων πραγματικών αριθμών. Εξαιτίας αυτής της ισομορφίας το αντίστοιχο επίπεδο οχυ λέγεται **μιγαδικό επίπεδο** και συμβολίζεται επίσης με $\mathbb{C}$.

2. Μιγαδικοί αριθμοί

Έστω $z = x+iy$ μιγαδικός αριθμός, όπου $x=\operatorname{Re} z$, $y=\operatorname{Im} z$ το **πραγματικό** και **φανταστικό** μέρος του z αντιστοίχως (Σχ. 1). Η γραφή αυτή λέγεται **αναλυτική παράσταση** του μιγαδικού αριθμού z . Μέτρο του μιγαδικού αριθμού z είναι ο μη αρνητικός αριθμός $\sqrt{x^2+y^2}$ και παριστάνεται με $|z|$. Συζυγής του $z = x+iy$ είναι ο μιγαδικός αριθμός $x-iy$ και παριστάνεται με $\bar{z}$. Ισχύει:

$$z = \bar{z} \Leftrightarrow z \in \mathbb{R}, \quad z = -\bar{z} \Leftrightarrow z \text{ φανταστικός αριθμός.}$$

Από τις σχέσεις $z = x+iy$ και $\bar{z} = x-iy$ προκύπτει ότι

Σχ. 1

$$x = \operatorname{Re} z = \frac{1}{2} (z + \bar{z}), \quad (1)$$

$$y = \operatorname{Im} z = \frac{1}{2} (z - \bar{z}), \quad (2)$$

$$z \bar{z} = x^2 + y^2 = |z|^2 \quad (3)$$

Av $z, w \in \mathbb{C}$ τότε

$$(a) \quad \operatorname{Re}(z\bar{w}) = \operatorname{Re}(\bar{z}w) \quad (4)$$

$$(b) \quad |z \pm w|^2 = |z|^2 \pm 2\operatorname{Re}(z \cdot \bar{w}) + |w|^2 \quad (5)$$

a) Πράγματι, έχουμε $\bar{z}\bar{w} = z\bar{w}$, δηλαδή οι $\bar{z}w$ και $z\bar{w}$ είναι συζυγείς μιγαδικοί αριθμοί και συνεπώς έχουν ίσα πραγματικά μέρη.

$$\begin{aligned} b) \quad |z \pm w|^2 &= (z \pm w)(\bar{z} \mp \bar{w}) = (z \pm w)(\bar{z} \pm \bar{w}) = z\bar{z} \pm (z\bar{w} + \bar{z}w) + w\bar{w} = \\ &= |z|^2 \pm (z\bar{w} + \bar{z}w) + |w|^2 = |z|^2 \pm 2\operatorname{Re}(z\bar{w}) + |w|^2, \end{aligned}$$

σύμφωνα με την (a).

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 1

Να δειχτεί ότι

$$|1 - \bar{z}_1 z_2|^2 - |z_1 - z_2|^2 = (1 - |z_1|^2)(1 - |z_2|^2).$$

Απόδειξη. Χρησιμοποιώντας τον τύπο (3) έχουμε

$$\begin{aligned} |1 - \bar{z}_1 z_2|^2 - |z_1 - z_2|^2 &= (1 - \bar{z}_1 z_2)(1 - z_1 \bar{z}_2) - (z_1 - z_2)(\bar{z}_1 - \bar{z}_2) \\ &= 1 - z_1 \bar{z}_2 - \bar{z}_1 z_2 + z_1 \bar{z}_1 z_2 \bar{z}_2 - z_1 \bar{z}_1 + z_1 \bar{z}_2 + \bar{z}_1 z_2 - z_2 \bar{z}_2 \\ &= 1 + |z_1|^2 |z_2|^2 - |z_1|^2 - |z_2|^2 \\ &= (1 - |z_1|^2)(1 - |z_2|^2). \end{aligned}$$

Στους μιγαδικούς αριθμούς ισχύουν η τριγωνική ανισότητα

$$||z| - |w|| \leq |z \pm w| \leq |z| + |w|$$

και η ανισότητα Cauchy-Schwarz

$$|z_1 w_1 + z_2 w_2|^2 \leq (|z_1|^2 + |z_2|^2)(|w_1|^2 + |w_2|^2).$$

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 2

Av $z_1, z_2 \in \mathbb{C}$ και $\alpha \in \mathbb{R}$, $\alpha > 0$ να δειχθεί ότι

$$|z_1 + z_2|^2 \leq (1 + \alpha) |z_1|^2 + \left(1 + \frac{1}{\alpha}\right) |z_2|^2.$$

Απόδειξη. Σύμφωνα με τον τύπο (5), av

$$|z_1 + z_2|^2 \leq (1+\alpha) |z_1|^2 + \left(1 + \frac{1}{\alpha}\right) |z_2|^2.$$

αρκεί να δειχθεί ότι

$$2\operatorname{Re}(z_1\bar{z}_2) \leq \alpha |z_1|^2 + \frac{1}{\alpha} |z_2|^2$$

Ή, αν $z_1 = x_1 + iy_1$, $z_2 = x_2 + iy_2$,

$$\begin{aligned} 2(x_1x_2 + y_1y_2) &\leq \alpha(x_1^2 + y_1^2) + \frac{1}{\alpha}(x_2^2 + y_2^2) \\ (\sqrt{\alpha}x_1 - \frac{1}{\sqrt{\alpha}}x_2)^2 + (\sqrt{\alpha}y_1 - \frac{1}{\sqrt{\alpha}}y_2)^2 &\geq 0, \end{aligned}$$

που ισχύει.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 3

$$\text{Αν } |z|=1 \text{ ή } |w|=1 \text{ να δειχθεί ότι } \frac{z-w}{1-\bar{z}w} = 1.$$

Απόδειξη. Αφού $|z|=1$, έπειται ότι $|z\bar{z}|=1$.

$$\text{Αρκεί να δείξουμε ότι } \left| \frac{z-w}{1-\bar{z}w} \right|^2 = 1 \text{ ή } \frac{|z-w|^2}{|1-\bar{z}w|^2} = 1.$$

Οπότε

$$\begin{aligned} \frac{|z-w|^2}{|1-\bar{z}w|^2} &= \frac{(z-w)(\bar{z}-\bar{w})}{(1-\bar{z}w)(1-\bar{z}\bar{w})} = \frac{(z-w)(\bar{z}-\bar{w})}{(1-\bar{z}w)(1-z\bar{w})} = \frac{z\bar{z}-z\bar{w}-\bar{z}w+w\bar{w}}{1-z\bar{w}-\bar{z}w+z\bar{z}w\bar{w}} \\ &= \frac{1-z\bar{w}-\bar{z}w+w\bar{w}}{1-z\bar{w}-\bar{z}w+w\bar{w}} = 1 \end{aligned}$$

αφού $\bar{z}=z$. Ομοίως εργαζόμαστε αν $|w|=1$.

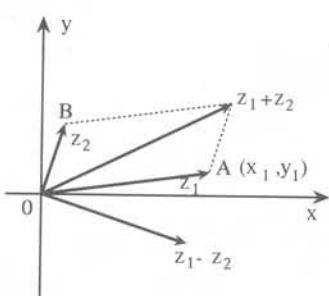
ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 4

$$\text{Αν } |z|=1 \text{ να δειχθεί ότι } \left| \frac{az+b}{bz+\bar{a}} \right| = 1, \text{ όπου } a, b \in \mathbb{C}.$$

Απόδειξη. Αφού $|z|=1$, έχουμε $z\bar{z}=1$. Συνεπώς,

$$\left| \frac{az+b}{bz+\bar{a}} \right| = \frac{|az+b|}{|\bar{b}+a\bar{z}| |z|} = \frac{|az+b|}{|az+b|} = \frac{|az+b|}{|az+b|} = 1.$$

Πολλές φορές ένας μιγαδικός αριθμός $z_1 = x_1 + iy_1$ παριστάνεται ως

Σχ. 2

ένα διάνυμα $\overrightarrow{OA}$, οπότε το άθροισμα και η διαφορά των μιγαδικών αριθμών z_1, z_2 στην πραγματικότητα θρίσκεται με το γνωστό κανόνα του παραλληλογράμμου των αντίστοιχων διανυσμάτων τους. (Σχ. 2). Αν δε z_1 και z_2 είναι δύο σημεία του μιγαδικού επιπέδου, τότε, ομοίως όπως στα διανύσματα, το μέτρο $|z_1 - z_2|$ δίνει την απόσταση αυτών.

Ένα μιγαδικό αριθμό $z = x + iy$ μπορούμε να τον παραστήσουμε υπό **τριγωνομετρική μορφή** ή **πολική μορφή** αν θεωρήσουμε τη γωνία θ μεταξύ του άξονα Ox και της ευθείας που ενώνει την αρχή των αξόνων με το μιγαδικό αριθμό z (Σχ. 3). Τότε

$$x = |z| \cos \theta, \quad y = |z| \sin \theta$$

οπότε

$$z = x + iy = |z|(\cos \theta + i \sin \theta) = |z| \operatorname{cis} \theta.$$

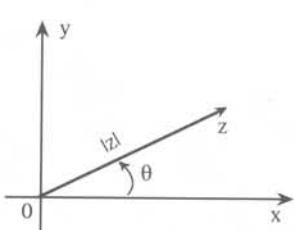
Η γωνία θ λέγεται **όρισμα** του z , συμβολίζεται $\arg z$ και μεταβάλλεται στο διάστημα $(-\pi, \pi]$. Την παράσταση $\cos \theta + i \sin \theta$ συνήθως την γράφουμε συνοπτικά $\operatorname{cis} \theta$.

Το όρισμα θ του μιγαδικού αριθμού $z = x + iy$ θρίσκεται, ως γνωστό, από τις σχέσεις

$$\sin \theta = \frac{y}{|z|}, \quad \cos \theta = \frac{x}{|z|}, \quad -\pi < \theta \leq \pi.$$

Προφανώς δύο συζυγείς μιγαδικοί αριθμοί έχουν ίσα μέτρα και αντίθετα ορίσματα.

Η τριγωνομετρική μορφή μιγαδικών αριθμών απλουστεύει τις πράξεις πολλαπλασιασμού και διαιρεσης αυτών. Πράγματι, αν $z_1 = |z_1| \operatorname{cis} \theta_1$ και $z_2 = |z_2| \operatorname{cis} \theta_2$, τότε

Σχ. 3

$$\begin{aligned} z_1 z_2 &= |z_1| |z_2| (\cos \theta_1 + i \sin \theta_1) (\cos \theta_2 + i \sin \theta_2) \\ &= |z_1| |z_2| [(\cos \theta_1 \cos \theta_2 - \sin \theta_1 \sin \theta_2) + i (\sin \theta_1 \cos \theta_2 + \sin \theta_2 \cos \theta_1)] \\ &= |z_1| |z_2| \operatorname{cis}(\theta_1 + \theta_2) \end{aligned}$$

ή

$$z_1 z_2 = |z_1| |z_2| \operatorname{cis}(\theta_1 + \theta_2).$$

Δηλαδή το γινόμενο δύο μιγαδικών αριθμών έχει μέτρο το γινόμενο των μέτρων τους και όρισμα το άθροισμα των ορισμάτων τους. Ο τύπος αυτός, προφανώς, ισχύει και για το γινόμενο περισσοτέρων των δύο μιγαδικών αριθμών.

Ομοίως βρίσκουμε ότι

$$\frac{z_1}{z_2} = \frac{|z_1|}{|z_2|} \operatorname{cis}(\theta_1 - \theta_2).$$

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 5

Να απλοποιηθεί η παράσταση: $\left(\frac{1+i\sqrt{3}}{1-i\sqrt{3}} \right)^{10}$.

Άνση. Θέτουμε πρώτα τους συζυγείς μιγαδικούς αριθμούς $1+i\sqrt{3}$ και $1-i\sqrt{3}$ σε τριγωνομετρική μορφή. Έχουμε,

$$|1+i\sqrt{3}| = \sqrt{1+3} = 2, \quad \sin\theta = \frac{\sqrt{3}}{2}, \quad \cos\theta = \frac{\sqrt{2}}{2}, \quad -\pi < \theta \leq \pi,$$

οπότε $\theta = \frac{\pi}{3}$. Άρα

$$\begin{aligned} \left(\frac{1+i\sqrt{3}}{1-i\sqrt{3}} \right)^{10} &= \left(\frac{2\operatorname{cis}\frac{\pi}{3}}{2\operatorname{cis}\left(-\frac{\pi}{3}\right)} \right)^{10} = \frac{\operatorname{cis}\frac{10\pi}{3}}{\operatorname{cis}\left(-\frac{10\pi}{3}\right)} = \frac{\operatorname{cis}\frac{4\pi}{3}}{\operatorname{cis}\left(-\frac{4\pi}{3}\right)} \\ &= \operatorname{cis}\frac{8\pi}{3} = \operatorname{cis}\frac{2\pi}{3} = \cos\frac{2\pi}{3} + i\sin\frac{2\pi}{3} = -\frac{1}{2} + i\frac{\sqrt{3}}{2}. \end{aligned}$$

Στους μιγαδικούς αριθμούς οι ρίζες και οι δυνάμεις ορίζονται διαφορετικά από ότι στους πραγματικούς αριθμούς. Εστω $z \in \mathbb{C}$ και $n \in \mathbb{N} - \{1\}$. Κάθε μιγαδικός αριθμός w , τέτοιος ώστε $w^n = z$ λέγεται **n-οστή ρίζα του** z και παριστάνεται με $z^{1/n}$. Δηλαδή,

$$z^n = w \Leftrightarrow w^n = z.$$

Αν $z \in \mathbb{R}^+$, είναι γνωστό ότι υπάρχει ένας μόνο πραγματικός αριθμός τέτοιος ώστε $x^n = z$. Στην περίπτωση αυτή συνηθίζεται ο μοναδικός αυτός μη αρνητικός αριθμός x να γράφεται $\sqrt[n]{z}$. Αποδεικνύεται, όμως, γενικά, ότι στους μιγαδικούς αριθμούς κάθε μιγαδικός αριθμός z με μέτρο $|z|$ και όρισμα θ έχει n-οστές ρίζες που δίνονται από τον τύπο

$$w_k = \sqrt[n]{|z|} \left(\cos \frac{\theta + 2k\pi}{n} + i \sin \frac{\theta + 2k\pi}{n} \right), \quad k = 0, 1, \dots, n-1.$$

Ειδικώς, αν $z=1$, επειδή $|z|=1$ και $\arg z=0$, από τον τύπο αυτό βρίσκουμε τις n -οστές ρίζες της μονάδας που είναι οι

$$w_0 = 1, \quad w_1 = \cos \frac{2\pi}{n}, \quad w_2 = \frac{4\pi}{n}, \quad \dots, \quad w_{n-1} = \frac{2(n-1)\pi}{n}$$

ή αν θέσουμε $w_1=\omega$ οι n -οστές ρίζες της μονάδας είναι οι αριθμοί

$$1, \omega, \omega^2, \dots, \omega^{n-1}.$$

Οι ρίζες αυτές είναι τοποθετημένες ανά ίσα τόξα πάνω στο μοναδιαίο κύκλο αρχίζοντας από το σημείο $z=1$ του μιγαδικού επιπέδου C .

Έστω $z \in \mathbb{C} - \{0\}$ με μέτρο $|z|$ και $\arg z=\theta$. Τότε, ο λογάριθμος του μιγαδικού αριθμού z ορίζεται από τη σχέση

$$\log z = \log |z| + i(\theta + 2k\pi), \quad k \in \mathbb{Z}.$$

Δηλαδή κάθε μιγαδικός αριθμός z έχει άπειρο πλήθος λογαρίθμων. Αν $k=0$, τότε ο $\log z = \log |z| + i\theta$ λέγεται **πρωτεύουσα τιμή** του λογαρίθμου του z .

Ομοίως, τώρα, μπορούμε να ορίσουμε τις δυνάμεις z^α , ($z, \alpha \in \mathbb{C}$) των μιγαδικών αριθμών. Έστω $z=|z|(\cos\theta + i\sin\theta)$, τότε η δύναμη z^α με βάση z και εκθέτη α ορίζεται από τον τύπο

$$z^\alpha = \begin{cases} 0, & \text{όταν } z=0 \text{ και } \alpha \neq 0 \\ e^{\alpha \log z} = e^{\alpha [\log |z| + i(\theta + 2k\pi)]}, & z \neq 0, \quad k \in \mathbb{Z}. \end{cases}$$

Από τον ορισμό αυτό προκύπτει ότι υπάρχουν άπειρες τιμές για τη δύναμη ενός μιγαδικού αριθμού όταν ο εκθέτης α της δύναμης είναι διάφορος ρητού αριθμού, σε αντίθεση από ότι δεχόμαστε για τις δυνάμεις πραγματικών που όταν είναι θετικοί έχουν πάντα μία δύναμη. Όταν $\alpha=n \in \mathbb{N}$, τότε η δύναμη z^n είναι μονότιμα ορισμένη, ενώ όταν ο ρητός $\neq$ ακεραίου η δύναμη z^α έχει πεπερασμένου πλήθους τιμές.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 6

Να υπολογιστεί η δύναμη $1^{\sqrt{3}}$ στους μιγαδικούς αριθμούς.

Λύση. Επειδή $|1|=1$ και $\arg 1=0$,

$$1^{\sqrt{3}} = e^{\sqrt{3}[\log |1| + i(0+2k\pi)]} = e^{2k\sqrt{3}i}, \quad k \in \mathbb{Z}.$$

Συνεπώς το $1^{\sqrt{3}}$ έχει άπειρες τιμές που είναι όλες τοποθετημένες πάνω στο μοναδιαίο κύκλο στο μιγαδικό επίπεδο C .

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 7

Να υπολογιστεί η δύναμη i^i στους μιγαδικούς.

Άνση. Προφανώς $|i|=1$ και $\arg i = \frac{\pi}{2}$. Άρα οι δυνάμεις i^i είναι οι

$$i^i = e^{i[\log|i| + i(\theta + 2k\pi)]} = e^{i[0+i(\frac{\pi}{2}+2k\pi)]} = e^{-\frac{\pi}{2}-2k\pi} \quad k \in \mathbb{Z}.$$

Από το Διαφορικό και Ολοκληρωτικό Λογισμό είναι γνωστό ότι

$$e^x = 1 + \frac{x}{1!} + \frac{x^2}{2!} + \dots, \quad \cos x = 1 - \frac{x^2}{2!} + \frac{x^4}{4!} - \dots, \quad \sin x = \frac{x}{1!} - \frac{x^3}{3!} + \dots$$

Αν λοιπόν θέσουμε στις σχέσεις αυτές αντί για x το $i\theta$, $-\pi < \theta \leq \pi$, τότε

$$e^{i\theta} = 1 + \frac{i\theta}{1!} - \frac{\theta^2}{2!} - i \frac{\theta^3}{3!} + \dots = \left(1 - \frac{\theta^2}{2!} + \dots\right) + i\left(\frac{\theta}{1!} - \frac{\theta^3}{3!} + \dots\right) = \cos \theta + i \sin \theta$$

Άρα

$$e^{i\theta} = \cos \theta + i \sin \theta. \quad (\text{τύπος Euler}).$$

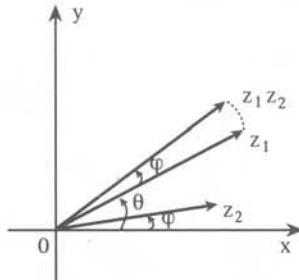
Συνεπώς αν ο μιγαδικός αριθμός $z = |z|(\cos \theta + i \sin \theta)$, τότε σύμφωνα με τον τύπο του Euler αυτός γράφεται

$$z = |z|e^{i\theta}.$$

Η παράσταση αυτή του z λέγεται **εκθετική μορφή** του μιγαδικού αριθμού z . Από τη σχέση αυτή βρίσκουμε ότι αν $z_1 = |z_1|e^{i\theta}$ και $z_2 = e^{i\varphi}$, τότε το γινόμενο $z_1 z_2 = |z_1|e^{i(\theta+\varphi)}$ έχει γεωμετρική εικόνα που προκύπτει από εκείνη του z_1 με στροφή κατά γωνία φ (Σχ. 4).

Είναι σκόπιμο να προσθέσουμε στο σύνολο $\mathbb{C}$ των μιγαδικών αριθμών ένα νέο στοιχείο που λέγεται **άπειρο** και παριστάνεται με ∞ . Το σύνολο τώρα $\mathbb{C} \cup \{\infty\}$ λέγεται **επεκτεταμένο σύνολο των μιγαδικών αριθμών** ή **επεκτεταμένο μιγαδικό επίπεδο**. Ένα τέτοιο στοιχείο θα έχει μέτρο μεγαλύτερο από κάθε μιγαδικό αριθμό του $\mathbb{C}$. Βέβαια, το μιγαδικό **άπειρο** ∞ είναι διαφορετικό από το $-\infty$ και $+\infty$ της επεκταμένης μιγαδικής ευθείας.

Είναι, επίσης χρήσιμο να ορίσουμε μερικές χαρακτηριστικές καμπύλες στο μιγαδικό επίπεδο. Τις γνωστές, από την Αναλυτική Γεωμετρία, καμπύλες ευθείας $ax + by + \gamma = 0$, κύκλου $x^2 + y^2 + 2ax + 2by + \gamma = 0$, έλλειψης κ.λπ. μπορούμε να τις θεωρήσουμε ως καμπύλες του μιγαδικού επιπέδου αρκεί να θέσουμε στις προηγούμενες εξισώσεις, όπου $x = 1/2(z + \bar{z})$ και $y = 1/2i(z - \bar{z})$. Έτσι (Σχ. 5a) ο κύκλος κέντρου $z_0 \in \mathbb{C}$

Σχ. 4

και ακτίνας $a \geq 0$ στο $\mathbb{C}$ έχει προφανώς εξίσωση

$$|z - z_0| = a.$$

Αλλά αφού $(z - z_0)(\bar{z} - \bar{z}_0) = a^2$ ο προηγούμενος κύκλος έχει επίσης εξίσωση

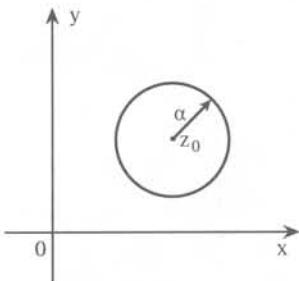
$$z\bar{z} - z_0\bar{z} - z_0\bar{z} + |z_0|^2 - a^2 = 0.$$

Ακόμη επειδή ο κύκλος είναι μια απεικόνιση $z = z(t)$ από το $[0, 2\pi]$ στο $\mathbb{C}$, η εξίσωση του κύκλου έχει επίσης τη μορφή

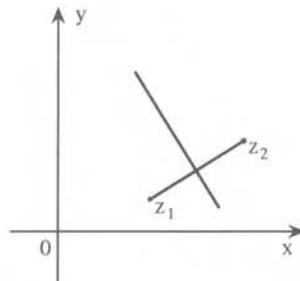
$$z = z_0 + a(\cos t + i \sin t) = z_0 + a e^{it}.$$

Η ευθεία ($\Sigma\chi. 5\beta$) που είναι μεσοκάθετη στο ευθύγραμμο τμήμα $z_1 z_2$ του $\mathbb{C}$ είναι προφανώς η

$$|z - z_1| = |z - z_2|.$$

$\Sigma\chi. 5\alpha$

$\Sigma\chi. 5\beta$

Η ευθεία που περνάει από τα σημεία z_1 και z_2 με παράμετρο t είναι η

$$z(t) = (1-t)z_1 + tz_2, \quad t \in [0, 1].$$

Οι κάθετες στους άξονες $x=a$ και $y=\beta$ ευθείες στο $\mathbb{C}$ είναι αντίστοιχα

$$z + \bar{z} = 2a \quad \text{και} \quad z - \bar{z} = 2i\beta.$$

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 8

Να περιγραφούν οι καμπύλες

- (a) $|z| = 1, |z-i| = 1,$
- (b) $|z-1| = |z-i|$

και τα σύνολα των σημείων του μιγαδικού επιπέδου

- (c) $\{z: |z| < 1\}, \{z: 0 < |z| < 1\}, \{z: |\operatorname{Re} z| > 1\}.$

Λύση. a) Η $|z| = 1$ είναι κύκλος κέντρου 0 και ακτίνας 1. Η $|z-i| = 1$